

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Leistriz AG/LH

(Sprawa C-534/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 zdanie drugie – Inspektor ochrony danych – Nałożony na administratora lub podmiot przetwarzający zakaz odwoływania inspektora ochrony danych lub karania go za wypełnianie jego zadań – Podstawa prawna – Artykuł 16 TFUE – Wymóg niezależności w wykonywaniu obowiązków – Przepisy krajowe zakazujące zwolnienia inspektora ochrony danych w braku ważnej przyczyny]

(2022/C 303/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Leistriz AG

Druga strona postępowania: LH

Sentencja

Wykładni art. 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że administrator lub podmiot przetwarzający może rozwiązać stosunek pracy z inspektorem ochrony danych, będącym członkiem jego personelu, jedynie z ważnej przyczyny, nawet jeśli rozwiązanie stosunku pracy nie jest związane z wypełnianiem przez tego inspektora jego zadań, o ile takie uregulowanie nie zagraża realizacji celów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus, Finlandia) – Postępowanie zainicjowane przez A

(Sprawa C-577/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dyrektywa 2005/36/WE – Artykuł 2 – Zakres stosowania – Artykuł 13 ust. 2 – Zawody regulowane – Warunki uzyskania prawa dostępu do tytułu psychoterapeuty w jednym państwie członkowskim na podstawie dyplomu z psychoterapii wydanego przez uniwersytet mający siedzibę w innym państwie członkowskim – Artykuły 45 i 49 TFUE – Swobody przemieszczania się i przedsiębiorczości – Ocena równoważności rozpatrywanego kształcenia – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy między państwami członkowskimi – Podważanie przez przyjmujące państwo członkowskie poziomu wiedzy i kwalifikacji, których nabycie można domniemywać na podstawie dyplomu wydanego w innym państwie członkowskim – Warunki]

(2022/C 303/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Przy udziale: Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta – ja valvontavirasto

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., oraz art. 45 i 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wniosek o dostęp do zawodu regulowanego i zezwolenie na jego wykonywanie w przyjmującym państwie członkowskim, złożony na podstawie owego art. 13 ust. 2 przez osobę, która, po pierwsze, posiada dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji dotyczący tego zawodu, wydany w państwie członkowskim, w którym zawód ten nie jest regulowany, a po drugie, nie spełnia wymogu dotyczącego wykonywania tego zawodu przez minimalny okres, o którym mowa we wspomnianym art. 13 ust. 2, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego musi ocenić w świetle art. 45 lub 49 TFUE.
- 2) Artykuły 45 i 49 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, do którego wpłynął wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego w tym państwie członkowskim, jest zobowiązany uznać za prawdziwy dyplom wydany przez organ innego państwa członkowskiego i co do zasady nie może kwestionować poziomu wiedzy i kwalifikacji, których nabycie przez wnioskodawcę można domniemywać na podstawie tego dyplomu. Jedynie w przypadku powzięcia poważnych wątpliwości, opartych na konkretnych elementach składających się na spójny łańcuch poszlak pozwalających sądzić, że dyplom, na który powołuje się wnioskodawca, nie odzwierciedla poziomu wiedzy i kwalifikacji, których nabycie przez wnioskodawcę można domniemywać na podstawie tego dyplomu, organ ten może zwrócić się do organu wydającego o ponowne zbadanie w świetle tych elementów zasadności wydania wspomnianego dyplomu, przy czym ten ostatni organ powinien w razie potrzeby go cofnąć. Wśród wspomnianych konkretnych elementów mogą znajdować się w stosownym przypadku w szczególności informacje przekazywane zarówno przez osoby inne niż organizatorzy danego kształcenia, jak i przez organy innego państwa członkowskiego działające w ramach swoich funkcji. Gdy organ wydający ponownie zbadał w świetle wspomnianych elementów zasadność jego wydania, nie cofając go, jedynie w drodze wyjątku, w razie gdyby okoliczności danej sprawy wskazywały w sposób oczywisty na brak prawdziwości danego dyplomu, organ przyjmującego państwa członkowskiego może zakwestionować zasadność wydania wspomnianego dyplomu.

(¹) Dz.U. C 62 z 22.2.2021

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-596/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 2, 24 i 43 – Miejsce świadczenia usług – Usługi wsparcia technicznego świadczone na rzecz spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim – Nadużycie prawa – Ocena okoliczności faktycznych – Brak właściwości]

(2022/C 303/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DuoDecad Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne przedstawione przez Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry) postanowieniem z dnia 28 września 2020 r.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.